

And according to **ואליבא דרבי שמעון דאמר אם באו תמימים יקרבו – ר"ש** who maintains that if **תמימים** came they should be offered

OVERVIEW

ממון בעלים is explained the reason why ר"י הגלילי considers a בכור בחו"ל to be because he follows the opinion of ר"ש, who maintains that a בכור בחו"ל is brought for a קרבן, only if he was brought to א"י; otherwise the בכור בחו"ל is not required to be brought as a קרבן. Our תוספות will cite the dissenting opinion (against ר"ש) and explain why ריה"ג cannot follow this dissenting opinion.

ורבי עקיבא פליג עליה בפרק אלו קדשים בתמורה (דף כא, ב) ואמר לא יקרבו -

And ר"ע argues with ר"ש in פרק אלו קדשים in מסכת תמורה and ר"ע maintains that if תמימים בכורים came from חו"ל they should not be offered on the מזבח for a קרבן. The reason for this is -

דדריש מהקישא¹ מקום שאי אתה מביא מעשר שני אי אתה מביא בכור -

Because מעשר derives from היקש that a place from which you do not bring שני to ירושלים you also do not bring בכור for a קרבן.

Based on the above תוספות asks an obvious question:

ואם תאמר ואמאי קאמר ואליבא דרבי שמעון -

And if you will say; then why did רבינא say that ר"י הגלילי is following the opinion of ר"ש -

כל שכן אליבא דרבי עקיבא דאמר לא יקרבו דהוי ממנו² -

How much more so is s'הגלילי ruling valid **according to ר"ע** who maintains that even if the בכורות are brought to א"י from חו"ל **they should not be offered; they are obviously considered his money** (since לא יקרבו). Why did רבינא say that ר"י ה"ה follows (only) ש"ר?!

תוספות answers:

וַיֹּשֶׁ לֹאמֹר דְּמוּקִי לָהּ כְּרַבִּי שִׁמְעוֹן מִשּׁוֹם דְּדוּמִיָּא דְּשַׁלְמִים קְתָנִי דְּקִרְיָבִים³ -

And one can say that ר"ש establishes ריה"ג according to ר"ש (who maintains that if the בכורות were brought to א"י they are נקרב) since the case of בכור was

The places פסוק states: 'ואכלת לפני ה' אלהיך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך ובכורות בקרך וצאנך (דברים [ראה] יד, כג) The פסוק states: ¹ מעשר שני (מעשר דגנך תירושך ויצהרך פסוק states for the מעשר שני (which is מעשר דגנך וגו' adjacent to בכורות בקרך brought only from א"י as the פסוק states כב, יד, דברים [ראה]). עשר תעשר את כל תבואת זרעך (דברים [ראה] יד, כב, פסוק states).

² The fewer obligations there are to bring the קדשים for a קרבן, the more it is considered ממון בעלים.

³ See previous (תוספות ד"ה ואיתיביה (וד"ה בבכור).

taught to be similar to the case of שלמים which are קרב on the מזבח; therefore it was necessary to establish a case by בכור where it can be נקרב על המזבח and it is still considered ממון בעלים. This is a בכור בחו"ל.

תוספות offers an alternate solution:

ועוד יש לומר דעל כרחך לא מתוקמא כרבי עקיבא -

- ר"ע with ריה"ג And in addition one can say; that perforce you cannot associate **מדמצריך קרא לרבווי שהוא ממון בעלים:**

ממון Since **requires a פסוק to include** [בכור בחו"ל] **to be considered** **קק"ל** **ריה"ג** **בעלים**. According to ר"ע since it is not brought as a קרבן, it is certainly ממון בעלים; and no פסוק would be required to teach this.

SUMMARY

א"י maintains that a בכור בחו"ל is not offered as a קרבן even if it is brought to ר"ע. However דומיא דשלמים is בכור ר"ע cannot agree with ר"ע either because בכור according to ר"ע no פסוק would be required to teach us that it is ממון בעלים.

THINKING IT OVER

1. What are the relative advantages (and drawbacks) of each of the two תירוצים in תוספות?

2. תוספות in the second answer explains that ריה"ג cannot follow the view of ר"ע, for why would it be necessary for a פסוק to teach us that it is ממון בעלים. Seemingly we can challenge this answer, for the פסוק may be coming to teach us by שלמים that it is ממון בעלים!⁵

⁴ אשם גזילות of דין that קק"ל are included in the מעלה מעל בה' of פסוק ריה"ג utilizes.

⁵ See נה"מ ק. ונראה שכוונתו (בהקושיא) לחלק הבעלים ודו"ק. נה"מ ק.